

LLIÇÓ XI

dia

dia

en que

en què (o bé: que)

per aquesta

per a aquesta

família

família

tant sortosa

tan sortosa

excelent

excel·lent

va queda

va quedar

LLIÇÓ XII

es quelcom

és quelcom

llurs

els seus (poseïdor singular)

LLIÇÓ XIII

al passar

en passar

tallaba

tallava, trencava

salvatjes

salvatges

campenetes

campanetes

anavan

anaven

inmens

immens

canço

cançó

donaba

donava

preparaban

preparaven

pel son

per al son

LLIÇÓ XIV

en que

en què, que

lo que os vaig a dir

el que us vaig a dir

al tornar

en tornar

passeig

passeig

veian a un nen

veien un nen

ceg

cec

volcat

bolcat

en terra

(millor) a terra

al abast

a l'abast

ma

mà

gosset

gosset

LLIÇÓ XV

reian

reien

Més

Mes, però (conjunció)

l'onque jo esperaba

el que jo esperava

succei així

succeí així

sino

sinó

si mai l'haguessin

si mai no l'haguessin

eran

eren

veins

veins

provincia

província

OBSERVACIONS

En les meves observacions anteriors, ja us indicava que mots com "dia", "Maria", etc., no s'accentuen en català. En canvi, s'han d'accentuar, perquè són esdrúixols, mots com "família", "província", etc.

Rellegiu també el que us hi deia sobre la vocal neutra de les terminacions verbals, sobre les terminacions de l'imperfet d'indicatiu dels verbs de la 1ª conjugació i sobre l'ús de la n o la m davant de m.

L'article "el" s'apostrofa sempre davant de vocal o h, adhuc quan és precedit de les preposicions a, de o per, en el qual cas no hi ha contracció. No s'escriu "al abast", "del home", "pel amic", sinó "a l'abast", "de l'home", "per l'amic".

"Llur" o "llurs" només són correctes quan es refereixen a més d'un possessor; si es refereixen a un sol possessor, cal dir "el seu", "la seva", o "els seus", "les seves".

L'article neutre "lo" del castellà i de la parla vulgar, no és correcte en català. En certs casos cal reemplaçar-lo per "el", i sovint per una expressió diferent de la traducció literal.

Nº 41

Faltes

Correcció

Llicó X I

día

família

excelent

la cura

solicít

sinó

dia

família

excel·lent

en tingué cura

sol·lícit

sinó

Llicó X II

es

és (verb)

Llicó X III

al passar

corretgetes

anaven

en passar

corretjoles

anaven

es preparaven pel son

es preparaven per al son

Llicó X IV

en que succeí

lo que

al tornar

en què succeí

el que

en tornar

paseig
veien a un nen
volcat
al abast
Llugo XV

lo que
succeí
abans
això
eren
província

parseig
veien un nen
bolcat
a l'abast

el que
succeí
abans
això
eren
província

Observacions:

Bon treball. A penes cap falta d'ortografia: alguns accents omesos (família, sol·licit, és (verb), succeí, això, província), un de sobrer (dia); a en lloc de e en certes terminacions verbals (anaven, eren); passeré, que heu escrit amb una sola s; excel·lent, que heu escrit amb l simple; bolcat, que heu escrit amb v; a l'abast, que heu escrit "al abast".

L'article neutre "lo" és incorrecte. En general cal reemplaçar-lo per el; però a vegades s'ha de donar un altre tomb a la frase. Vegeu pàg. 40 i 41 del llibre de gramàtica.

"al" és incorrecte davant un infinitiu; cal reemplaçar-lo per en: expressions com "al tornar", "al passar", s'heu d'escriure en tornar, en passar.

El complement directe, llevat ^{de} rares excepcions, s'introdueix sense la preposició a; així: "veien a un nen" és incorrecte; cal dir: veien un nen.